

[Søgaard.]

må vi tage en virkelig dybtgående undersøgelse og drøftelse af hele det materiale, der måtte komme frem.

Damsgaard: Der er to ting, som jeg havde interesse i ved denne forespørgselsdebat, og jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Søgaard, at jeg ved ikke, hvorfra han har den opfattelse, at vi ikke skulle diskutere lån og legater. Det var netop den hovedinteresse, jeg havde. Det var det, vi ville drøfte i finansudvalget, og det var derfor, forespørgslen blev stillet.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål til den højtærede minister — for det er det, det drejer sig om — om ministeren vil være med til at ændre forholdet mellem lån og legater. Jeg ville tro, at ministerens indstilling er sådan, at han er så nogenlunde på linje med mig, men måske vil han sige, at det er ikke sikkert, at regeringen går ind for det. Nu har denne kronik fra Aktuelt for den 23. været diskuteret. Jeg ved ikke, hvor meget der redaktionelt står bag den, men det er en ganske fornuftig kronik; den går næsten videre i henseende til at gå bort fra legater over på lån, end venstre og de konservative har været inde på. Jeg ville meget gerne, om vi ud af denne debat i dag kunne få et tilsagn — ikke en tilsøring — om, at ministeren vil stille forslag om ændring af loven i retning af at gå over fra legater til lån, f. eks. to tredjedele til lån og en tredjedel til legater.

Man skal ikke lægge et tågeslør over det, der nu skal undersøges. Vi har jo en praksis fra en årrække. Jeg forsod på ministeren, at man vil søge iværksat en serie interviews med studenter, måske 1.000 skulle spørges. Det kan jo være meget godt at høre, hvad de unge mennesker mener, men jeg er bange for, at der bliver tale om en slagside i studenterøkonomiens favør. Det kan da næppe undgås. Selvfølgelig skal tingene undersøges. Vi vil alle gerne tilgodese ungdommens uddannelse, men vi vil ikke have, at der skal ske noget, som ikke er helt rimeligt, og jeg har nu det bestemte indtryk, at mange af de unge selv egentlig gerne ser, at de har denne mulighed for at få en støtte i uddannelsesstiden, men de har ikke noget imod, at det sker ved lån. De

er klar over, at de nok kan betale noget tilbage, når de kommer i stillinger.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen mente, at de virkelig trængende unge ville vige tilbage, hvis der kun er mulighed for lån. Jeg har ikke sagt, at der kun skal være mulighed for lån, men jeg lægger vægt på, at legaterne skal være for dem, der virkelig trænger, og som ikke kan komme i vej med deres studier på anden måde. Det er klart; det er også det, jeg har sagt hele tiden. Det ærede medlem siger også, at de unge vil være bange for at gå ud med gæld, når de har fået deres eksamen. Ja, en vis frygt for gæld er ganske sund, men med de økonomiske muligheder, som de unge har, der får en akademisk uddannelse, kan det ikke afskrække dem, at de skal betale af på en vis gæld, når de er færdige. Mange i de frie erhverv kender dette forhold, og de lader sig da heldigvis ikke skræmme af, at de må påtage sig gæld for at komme i vej. Nu skal vi heller ikke gøre de unge ringere, end de er, og stille noget op, som der ikke er hold i.

Jeg håber, at ministeren vil besvare dette spørgsmål — for selv om det ærede medlem hr. Søgaard ikke mente det, så mener jeg, at det væsentlige i sagen er at få besked herom — hvorvidt ministeren vil give tilsagn i hvert fald om at prøve på at få tilslutning til at ændre loven i den retning, jeg her har nævnt.

Helge Larsen: Jeg bliver vist nødt til at gøre det ærede medlem hr. Damsgaard opmærksom på, at det ærede medlem argumenterer imod noget, jeg ikke har sagt. Jeg sagde, at det er en væsentlig ting, at man har adgang til at kunne give stipendier til de unge, som skal gå ind i et helt andet miljø for at gennemføre studiet, unge, som ikke er vant til at gå studievejen, som kommer fra hjem, hvor man ikke har denne tradition, hvor man i mange tilfælde også har ringe økonomiske muligheder for det. Der er det en nødvendighed, at de har adgang til at kunne begynde studierne med stipendier, for ellers vil disse unge vige tilbage for at gå i gang med noget, der for dem er så helt nyt og uprøvet. Det er ikke en teori, jeg fremsætter. Fra 15 års virksomhed som lærer kunne jeg nævne eksempler på, at sådan var det, før man fik ungdommens uddannelsesfond. Ungdom-